

# Otázka - Odpověď V.V. Pjagina ze dne 23.03.2020

- CZ24 News | 28. března 2020

Fond konceptuálních technologií uvádí

Vážení diváci a posluchači, představujeme vám knihu Valerije Viktoroviče Pjagina O světě křivých zrcadel.

Tato kniha pojednává o tom, jak je nutné, aby každý člověk viděl věci v jejich pravém světle, jak je nutné ovládat metodologii práce s informacemi, aby se člověk dokázal ubránit manipulacím.

Na několika příkladech je předvedeno,

jak je lidem deformováno jejich vnímání reality,

aby se v domněnku, že pracují pro své zájmy,

stávali součástí nadřazenějších scénářů.

Ve výsledku pak svou poctivou prací realizují plány objektivně zaměřené proti nim samotným.

Koupit si tuto knihu můžete na našem webu přes formulář objednávky,

nebo přes on-line obchod ozon.ru,

a také přes odkazy pod videem na našem kanálu

v YouTube Fond konceptuálních technologií,

nebo v rubrice zboží u našich

skupin na sociálních sítích.

Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky,

posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 23.03.2020.

Ta nejpopulárnější otázka opět souvisí s karanténou, koronavirem a tak dále...

Těch otázek je velice mnoho, všechny se tak či onak týkají této tematiky.

Přečtu ji od Alexandra.

To je jedna z posledních otázek, co přišla na náš web.

22. března Trump zastřenou formou vyzval průmyslové giganty, aby začaly s výrobou produkce pro boj s virem.

Jakých ještě klíčových událostí jste si povšimnul ten den?

Má na mysli 22. březen.

Co myslíte, udělají pauzu po tom divadle s virem,

nebo teď svět čeká celá kaskáda událostí,

které ho, aniž by se vzpamatoval,

vedou do nového stavu?

Proč čeká? Ta kaskáda událostí už byla

spuštěna a všechno to bude pokračovat.

Kvůli tomu to vše přece začalo.

Co se týká jakéhosi rozhodnutí Trumpa nebo něčeho podobného, tak je třeba především se napřed uklidnit.

Je třeba si uvědomit tu jednoduchou věc, že ten proces se rozvíjí podle určitého algoritmu.

My jsme ho v podstatě již popsali v předchozích dvou pořadech.

A nemá smysl se v tomto ohledu opakovat, a to z jednoho jednoduchého důvodu,

že na každé kýchnutí

zdraví popřát nestihnete.

A všechny události, všechny ty události  
zapadají přesně do toho, co jsme popsali.  
Jak bude probíhat  
přeformátování politické oblasti,  
jak bude probíhat přenastavení veškeré výrobní oblasti, ekonomické oblasti.  
To všechno jsme již popsali, a buď se můžete nechat unášet všeobecnou euforií...  
Stačí teď přece zapnout televizi, nebo si poslechnout jakékoliv zpravodajství  
a všude slyšíte jen: koronavirus,  
koronavirus, neboť je možné cokoli...  
Například spadne cyklista, a když to správně podáte, tak z toho uděláte takovou katastrofu,  
že labilnější lidi začnou  
pomýšlet na sebevraždu.  
A když se vše točí okolo určité sezónní infekce, která tu je, která je reálná,  
na kterou si můžete takřikajíc sáhnout,  
tak mají média, všichni informační loutkovodiči zcela volné ruce, obrovské pole k možnému  
manévrování.  
Proto všechny takové podněty, že někdo něco rozhodl, někdo něco řekl, něco udělal,  
musíte přiřazovat  
do toho správného šuplíčku.  
Tohle patří do tohoto procesu, tohle do tohoto  
a skládat si z toho puzzle obrázku nového světa,  
protože po skončení té epidemie  
koronaviru bude svět jiný.  
To neznamená, že se změní sám člověk, i když i k tomu dojde, jen ne v takové viditelné formě.  
To znamená, že se změní fungování  
mezistátních vztahů a státních uspořádání.  
To znamená, že dojde k takové sociální proměně v životě států a společností,  
jako se to například stalo po 1. světové válce,  
jako se to například stalo po 2. světové válce,  
jako se to stalo po pádu SSSR.  
Tyto parametry se budou měnit.  
Žádné takové, že se lidstvo vzpamatuje, spojí a tak dále. Všechny procesy jsou říditelné.  
A doufat v to, že závody skončí...  
Jak to bylo řečeno?  
V žádný oddechový čas doufat nemůžeme,  
ten je už z principu věci nemožný.  
Proto přece nevyvolávají  
ve světě tu vlnu hysterie.  
Maximum toho, nač přistoupí, a to bude jen to  
nezbytné minimum, že nás nechají chytout dech,  
abychom mohli běžet  
v potřebném tempu.  
Ale abychom přitom neměli čas se zastavit, ohlédnout se a porozumět tomu, co se děje.  
A co se vlastně děje s tím koronavirem?  
My už jsme to v podstatě popsali,  
ale vynechali jsme jeden aspekt.  
Nadnárodní řízení, globální prediktor, který na sebe vzal tu funkci řízení v celoplanetárním měřítku,  
se v podstatě rozhodl využít objektivní okolnosti  
pro dosažení svých subjektivních cílů.  
Pravidlo Dostatečně všeobecné teorie řízení.  
Co je to za okolnosti a jaký je ten subjektivní cíl?

Už dávno si lidé povšimli, všichni, nejen globalisté zabývající se řízením,  
že v důsledku různých epidemií,  
například moru, cholery, to je jedno,  
dochází k určité transformaci  
fungování sociálních systémů,  
států, mezistátních útvarů, ke změně fungování ekonomiky a mnohého dalšího.  
A tak ti, kteří se zabývají tím nadnárodním řízením,  
přišli samozřejmě k závěru, že je možné to využít.  
Jestliže neřízená epidemie mění svět neřízeným  
způsobem, tak proč nedosáhnout řízené reakce?  
A není k tomu třeba způsobit  
skutečnou epidemii.

To by se také mohlo zvrtnout v otevření  
Pandořiny skříňky a znamenalo by to konec.  
Ale vytvořit iluzi, že svět zachvátila epidemie  
a na základě toho ho plánovaně přestavět,  
to je zcela reálné,  
ovšem s jednou podmínkou.  
Už jsem mluvil o tom, že když se hroutil SSSR,  
když se hroutil světový socialistický systém,  
tak tím, nad čím přemýšleli lidé  
a vylučovalo je to z politického života,  
vůbec nebylo hroucení těch sociálních systémů: "Nějak bylo, nějak bude",  
ale například ozónová díra, kvůli  
které může zahynout celé lidstvo.  
To je ta opravdová katastrofa!  
To je ta katastrofa  
celoplanetárního měřítka.  
Ale tenkrát to byly hned  
dvě věci najednou,  
ta ozónová díra, která  
se dotýkala všech.

A byl tu ještě jeden aspekt, šlo o první pokus využít epidemii v rámci svého řízení.  
Dnes už lidé zapomněli, že to bylo právě  
v osmdesátých letech 20. století,  
na začátku osmdesátých let 20. století se objevil  
ten takzvaný vir způsobující selhání lidské imunity,  
tedy AIDS, dnes vás testují na syndrom získaného selhání imunity.  
To byl první zástřel,  
který jim ale plně nevyšel.  
Proč? Protože svět byl rozdělen  
na jednotlivé sektory,  
na informačně, ideologicky a z hlediska řízení oddělené sektory.  
A ten informační průběh  
se v každém tom sektoru lišil.  
Bylo to kontrolováno vlastními  
ideologickými postoji,  
takže nešlo vyvolat všude  
stejnou informační hysterii.  
Proto to někde vnímali tak, že je to věcí toho  
zvrhlého Západu a jich se to tedy netýká.

Vždyť to navíc zabíjí hlavně homosexuály, ne?

Takže to lidé přijali celkem v klidu.

I když do toho investovali ohromné zdroje,

například ty noviny AIDS-info jsou výsledkem toho přílivu finančních prostředků na rozvíření hysterie

okolo viru AIDS ve společnosti.

Jenže to nezafungovalo,

protože všechno bylo rozděleno na sektory.

Ale stejně byl ten první pokus v něčem úspěšný.

Takže to vyvádění společnosti z míry prostřednictvím ozónové díry, prostřednictvím AIDS,

bylo těmi dvěma faktory, které odpoutaly

pozornost většiny obyvatelstva od globálních,

fundamentálních politických reforem ve světě,

když zcela přeformátovávali řízení v celém světě.

Všechno to vzali a přeformátovali.

A čeho tím dosáhli?

Dosáhli tím jednotného ekonomického, politického a informačního prostoru.

A kontrola nad tímto politickým,

ekonomických a informačním prostorem

již umožňuje v plné míře uplatnit ten manévr

s vystrašením všeho obyvatelstva jakousi pandemií,

aby opět mohli provést přeformátování

ekonomického a politického života v celém světě.

Přeformátovat fungování národních států,

přeformátovat mezinárodní svazy.

A v rámci čeho se to děje? O tom přece neustále v našich pořadech Otázka-odpověď vyprávíme.

Jsou vytvářena dvě centra koncentrace řízení,

kam je převáděno řízení ze současných center řízení.

Pokud byste se o to pokoušeli jen tak, bez záminky, tak by to vyvolávalo velké problémy.

Ale když přitom bojujete s jakýmsi neviditelným zlem,

s nějakou neviditelnou hrozbou, pandemií, s nemocí,

díky které může vyhynout celé lidstvo,

zvláště když to pořádně rozvíříte,

tak to bude samozřejmě

vnímáno zcela jinak.

Například to sociální bodování v Číně,

ta sociální kontrola byla vnímána negativně.

A teď? „Ukazuje se, že je to vlastně

skvělé, když mě to může chránit.“

To je zcela jiný pohled na věc.

A takto je to s ohledem na každý bod.

Takže takto se to všechno dělá.

Ale bylo to umožněno jen díky jednotnému postupu v celém informačním prostředí.

Je tedy třeba si uvědomovat, že v tomto globálním divadle je účast státních lídrů povinná!

Na úrovni vlivu daného státu

na světové procesy řízení.

I když je to nějaký bezvýznamný státeček, stejně

se tam ten virus musí do určité míry projevit.

Pokud jde o USA, Čínu, Rusko a evropské státy,

to už je zcela jiná úroveň, tam to musí vypadat jinak.

A neúčast v tom divadle

by mohla vést k těžkému trestu.  
Člověk může od pandemie  
viru i zahynout.  
Vzpomínáte, jak před zvolením  
Pavla, papeže Jana Pavla II. ...  
Není důležité, který to byl,  
ten co jím byl nějakých třicet dnů.  
Byl to Jan Pavel I., který byl  
papežem jen nějakých třicet dnů.  
Za Ruskou pravoslavnou církev  
mu přijel poblahopřát metropolita...  
Z Ruska, ze Sovětského svazu.  
Společně si vypili kávu a jednomu selhalo srdce a druhému játra.  
Náhodou, čirou náhodou.  
A samozřejmě, že říkají,  
že je to konspirační teorie.  
Takže abychom v tom tu konspiraci nikde nehledali, bude to kvůli koronaviru.  
Proto je nutné v tom divadle hrát, a každý státní činitel má v tomto divadle svou určitou roli  
a jak ji sehraje, už záleží na něm.  
Metropolita Nikodim to byl, ano.  
A co dál?  
Takže toto divadlo je globální  
a stalo se možným jen proto, že ve světě existuje  
jednotné globální řízení všech politických procesů,  
tedy ani ne politických procesů, protože globální prediktor právě proto přichází o své řízení,  
že nedokáže kontrolovat všechny politické, ekonomické a sociální procesy ve světě.  
Kontroluje nástroje, strukturní  
nástroje uplatňování politiky,  
strukturní nástroje řízení  
ekonomiky i informační oblasti.  
A když máte tohle všechno pod kontrolou, můžete zrealizovat takové divadlo, které právě probíhá.  
Co by měli dělat obyčejní lidé?  
Tak především by neměli  
panikařit, měli by se uklidnit.  
Nezávisle na tom, zda podporujete Koncept sociální bezpečnosti nebo ne,  
zda chcete číst její knihy nebo ne,  
především se sami musíte napřed uklidnit.  
Ujasnit si to, pochopit, že se jedná  
o divadlo, a když se nad to povznesete,  
tak pochopíte, co máte dělat na základě vašeho chápání procesů řízení.  
Především se musíte uklidnit.  
Když se člověk uklidní a rozhlédne,  
tak pochopí, co by měl dělat.  
Dokud se neuklidní a nerozhledne,  
tak mu nepomůže žádné čtení knih, ani žádné  
urychlené kroky na záchranu firmy či podobně,  
nebude to hrát žádnou roli.  
Nestačí, že nemusí tu situaci  
s firmou odhadnout dobře,  
i když někdy vlnu chytit dokáže, ale statisticky předurčeně tu situaci jen zhorší.  
Je to, jako když sebou hází ryba chycená

do sítě, a jen se do ní stále více zaplétá.  
Jako pták chycený do oka, čím více sebou škube, tím menší je šance se osvobodit.  
Je potřebná opatrnost. Musíte  
ve všem jednat s rozumem.  
Rozhlédnout se, a potom  
krok za krokem řešit své problémy.  
Jestli potřebujete nějaké informace,  
tak si musíte napřed něco prostudovat.  
Ale napřed se musíte rozhlédnout a pochopit,  
že všechny procesy jsou říditelné...  
Víte, dokonce i za bouře, když člověk  
propadne panice, tak utone.  
A když člověk panice nepropadne  
a vidí, že se na něj řítí vlna,  
tak se na ten okamžik, kdy ho zaleje voda, připraví. Udělá ty správné pohyby.  
Nyní musí všichni lidé  
jednat úplně stejně.  
Uvědomovat si, že s tím globálním divadlem, s tím tlakem prostředí nic udělat nedokážou  
a postupovat podle principu,  
kdy využijete objektivní okolnosti  
pro dosažení svých subjektivních  
cílů, to udělat můžete.  
A musíte si pamatovat, že nikdy nechytíte příznivý vítr, pokud nevíte, kam plout.  
A pokud víte, kam plujete, může být každý vítr pro vás tím příznivým,  
protože proti němu můžete křížovat a tak  
podobně, můžete zvolit jinou trasu své cesty.  
Přesně tohle nyní musí  
všichni lidé udělat.  
Uklidnit se, rozhlédnout se, jaký je tlak prostředí, ujasnit si to,  
a až poté s rozmyslem začít jednat s ohledem na záchranu své firmy,  
ochranu zájmů své rodiny  
a tak dále a všechno...  
Víte, co dnes běží v televizi,  
co je úplně ve všech médiích?  
Vše je zavaleno informacemi o koronaviru.  
Kam se podíváte, jen koronavirus. Jenže na každé kýchnutí zdraví popřát nestihnete.  
Okomentujete jedno, a hned přijde něco druhého, třetího, pátého, desátého...  
Musíte chápat obecný chod věcí. A právě o tom mluvíme už třetí pořad za sebou.  
Další otázka je od Pribalta.  
Jaký vliv na globální procesy bude mít "takový"  
rozsudek pro Harveyho Weinsteina.  
Má na mysli, jak ho odsoudili na dvacet tři let a tráví ho hormonálními preparáty,  
protože na něj někdo ukázal prstem.  
Já chápu, že to byl útok na státní elitu, výstražný příklad, ve smyslu: „My dostaneme každého...“  
A další odpis USA.  
Ale to přece také znamená  
absolutní konec spravedlnosti.  
Dalším krokem už bude  
pálení čarodějnic.  
I před tím byla ve světě podobná obvinění,  
ale ty následky pro obviněné byly daleko mírnější.

Tento precedens tu zůstane,  
nebo zmizí s liberalismem?  
Veškerý ten humbuk okolo  
Weinsteina je jen kvůli jeho jménu.  
Co se týká té smrti spravedlnosti.  
A jaká byla dosud na Západě spravedlnost?  
No co to bylo za spravedlnost, když kdejakému drobnému zloději dali doživotí  
a člověk, který ukradl  
miliardy je ctěný občan?  
Protože dokázal zaplatit advokáty,  
vykoupil se ze svého trestu,  
přistoupil na dohodu  
s prokuraturou a tak podobně.  
Takže tam nikdy žádná  
spravedlnost nebyla.  
A přesně tam teď spěje náš soudní systém,  
naše fungování orgánů činných v trestním řízení.  
Všechno to jde odtud. Máš-li peníze,  
tak pro tebe zákony neplatí.  
Nemáš peníze? Tak to jsi nahaný, zodpovíš si i to, čeho se někdo dopustil před dobou ledovou.  
Co si vyšetřovatel vymyslí,  
to ti přišijou.  
Taková je přece teď praxe.  
Můžete si příklady z praxe dohledat  
v Yandexu, Googlu i jinde.  
A vůbec ne na žádných levičáckých webech,  
ale ve zpravodajství takových informačních agentur  
jako Ria Novosti nebo TASS.  
Tam takových informací najdete celou hromadu, doslova za pět minut.  
Tak k takovému americkému vzoru, toho jejich takzvaného právního systému, míříme.  
A co se týká Weinsteina,  
a proč ten se nedokázal vykoupit.  
Víte, on je v této hře  
jen bezmocným pěšákem.  
Mnozí si myslí, že ty známé,  
takzvané celebrity, bohatí lidé  
něco v tomto životě znamenají,  
protože mají hodně prachů, peněz.  
Rothschildové a Rockefellerové těch peněz nemají tak moc, jenže ti řídí svět.  
Kromě Rothschildů a Rockefellerů  
je tu ještě spousta dalších lidí,  
kteří v podstatě tvoří nadnárodní systém řízení pod názvem globální prediktor.  
A co se děje s Weinsteinem?  
Aby bylo jasné, ten nemá žádnou šanci se z toho vyvléknout,  
pro něj by možná bylo  
štěstím zemřít na koronavirus.  
Říkají, že ten jeho test  
na koronavirus byl pozitivní.  
On je v rizikové skupině  
a má navíc tolik nemocí,  
včetně těch, co mu způsobili

tou chemoterapií, kterou mu aplikovali.  
S tím člověkem nakládají nelidsky.  
A navíc ho odsoudili zcela nepodloženě,  
zcela bezdůvodně, někdo kdysi něco...  
Teď si to ti poškození prý uvědomili:  
„Tenkrát jsem to jeho jednání hodnotil mylně.  
Tenkrát jsem to vnímal jinak a teď je to taková urážka, že je nutné ji takřikajíc smýt krví.“  
A z jakého důvodu?  
Pokud to tak bylo, měli ho obvinít hned a pokud  
jde o současnost, tak ať mu předloží nějaká obvinění.  
Ale Weinstein přece  
nebyl obyčejným režisérem.  
Jeho neštěstím bylo, že byl příliš  
známý, příliš proslavený mezi davem.  
Tak je to jednoduché, možná byl někdo talentovanější, někdo bohatší  
a vlivnější v systému řízení,  
ale v tom není ten problém.  
Bylo prostě zapotřebí vybrat  
člověka, který je velmi známý.  
Ty hollywoodské filmy byly s jeho jménem velice spojované.  
On sám přece měl zájem na tom,  
co nejvíce proslavit své jméno,  
aby ho všichni obdivovali,  
aby byl populární a tak dále.  
Ale to je přesně ta past, do které chytají všechny elitáře. Elita si vždy plete svou oprátku sama.  
A potom lovci, globálnímu prediktoru  
stačí si jen vybrat,  
ze kterého ptáčka  
udělá pečínku jako první.  
A proč toho Weinsteina  
takto odrovnali?  
Problém je v tom, že posledních 30 let žijeme ve světovém systému,  
který je možné nazvat  
Pax Americana, svět po americku  
s jediným informačním, politickým  
a ekonomickým centrem a tento...  
Vždyť už jsem při odpovědi na předešlou otázku o koronaviru říkal,  
že potřebovali vytvořit jednotný systém řízení ekonomických a politických procesů.  
A aby to všechno mohli řídit, potřebovali k tomu jednotný informační prostor.  
A tento jednotný informační prostor nevytvářejí v první řadě informační agentury.  
Ty jen přinášejí a upravují zprávy,  
zatímco světobzor formuje umění a v první řadě filmové umění a různé ty kreslené filmy.  
To je to, co napomáhá lidem formovat jejich pojem o dobru a zlu,  
o přípustnosti chování  
v tom či onom kontextu,  
jaká ekonomika má být  
zformována, jak má vypadat život.  
A to všechno formovala  
globální fabrika snů – Hollywood.  
Ten útok na Weinsteina je zcela v rámci politiky a cílů přeformátování USA,  
ukončení jejich role světového četníka, a proto je nutné snížit vliv americké televize na světové

procesy.

Ten útok na Weinsteina zcela narušil celý vnitřní svět Hollywoodu.

Takže čekat od Hollywoodu

nějaká další veledíla...

I když popravdě řečeno, žádná mistrovská díla

z Hollywoodu jsem celkově nezaznamenal.

Nicméně tomu, co tam stále ještě tak obdivují, takovýto vzkaz neprospěje,

protože tím útokem na Weinsteina se narušily všechny vnitřní vazby v Hollywoodu mezi herci a producenty,

mezi režiséry a scénáristy,

to všechno je vzájemně propojeno.

Co je tolerovatelné a co ne, co je přijatelné

a co ne, jaké jsou vztahy, kdo začíná...

V USA je přece morálka taková, že máš-li peníze, máš také vždy pravdu.

A není důležité, jak jste k nim přišli,

zda jste je ukradli, nebo vysoudili...

A co to hnutí Me Too, k čemu bylo dobré?

Aby díky těm žalobám ty lidi obírali o peníze.

Chápete, že se to tam

tím vším všechno narušuje?

Ten soud s Weinsteinem, ta výstražná soudní fraška měla za účel předvést:

„Nemáš-li talent, podej žalobu, znič!“ V důsledku toho se hrouť všechny výrobní procesy.

Člověk, kterého tahají po soudech, nemůže psát scénáře, nemůže normálně natáčet film, nemůže normálně pracovat.

Navíc je potom velice omezen

ve výběru partnerů ke své činnosti.

Jak ve výběru umělců, herců, tak i ve výběru scénáristy, námětu scénáře, režiséra,

což omezuje možnosti

nějakého výpravného natáčení,

nebo naopak nějakého kombinovaného natáčení, použití počítačové grafiky.

V tom všem je tam

nyní člověk omezen.

Tímto způsobem se prostřednictvím

Weinsteina snížil informační vliv USA

na celosvětové procesy

a je uzavírán projekt Pax Americana.

A další otázka je,

dá-li se to tak říci, k teorii.

Valeriji Viktoroviči, v Dostatečně všeobecné teorii řízení je řečeno,

že člověk může efektivně

řídit pouze 7-9 objektů.

Ale globální prediktor, jak známo, se skládá ze dvou týmů po jedenácti lidech,

z nichž deset jsou si rovni

a jsou podřízeni tomu jedenáctému.

Jak se daří hlavnímu hierofantovi zdolávat tato omezení a efektivně řídit deset objektů?

Jaká je role desátého, asi má na mysli roli jedenáctého hierofanta?

Je to všechno velice jednoduché.

Tak zaprvé ne 7-9, ale až 15 objektů.

To zaprvé. A zadruhé,

vše přece závisí

na profesionalitě daného člověka.

A my v dané situaci mluvíme  
o průměrném člověku.

Člověk, který má znalosti o procesech řízení, který má zkušenosti z řízení,  
může řídit více objektů než člověk,  
který takové znalosti a zkušenosti nemá.

Je to podobné jako v následujícím příkladu. Mnozí se učili řídit auto.

Jen si vzpomeňte, jaké to bylo poprvé za volantem.

Všechno vás rušilo, nestíhali jste sledovat všechno okolo a zároveň řídit.

Ale potom jste zjistili,

že se jedná o určité procesy,

že se to všechno pohybuje podle určitých pravidel a vám stačí sledovat pouze několik objektů,  
které bezprostředně  
souvisí s vaším řízením.

V řízení sociálních procesů, sociálních systémů,  
sociálních složitých supersystémů...

Sociálních supersystémů, sociálních složitých supersystémů,  
jde to směrem ke složitějšímu,  
fungují stále stejná pravidla.

Co se týká těch jedenácti lidí, tak tam je to všechno ještě jednodušší, než by se mohlo na první  
pohled zdát.

Jedenáct žreců, hierofantů, dva týmy,  
to je základem i hry zvané fotbal.

Ne proto, že by kopali do míče,  
ale že museli řešit různé problémy.

A ta přihrávka míčem

v podstatě znamenala,

že člověk, kterému byl předán globus,

má pokračovat v úvahách nad daným procesem

a nakreslit algoritmus daného

procesu v souladu s cíli řízení.

Tedy co a jak se má dělat.

A když se podíváme na fotbal, tak je tam brankář, je tam obrana, záložníci a útočníci.

Kolik je to objektů?

To už je něco zcela jiného.

A je možné to přeformátovat úplně jinak

v závislosti na tom, co je zapotřebí vyřešit.

Je možné ty problémy rozdělit

pět na pět nebo ještě jinak.

Ta otázka jedenácti lidí

je otázka minimální funkčnosti

analytické struktury fungující

v polytandemním režimu.

Předvedl jsem to na příkladu fotbalu. Jak je deset lidí rozděleno na dvě pětice s jedním v čele.

Je možné to zformulovat různě.

Ale nejdůležitější je, aby se dal efektivně provést brainstorming a nalézt řešení problému.

Takže v tom žádný problém není.

A znalost procesů řízení vám umožní v klidu řídit 15 objektů, pokud se jedná o řízení strukturní.

V závislosti na tom, v jakém

stavu se nachází subjekt řízení

a pod jakým tlakem prostředí se nachází objekt řízení, se to ale může lišit.

Někdy se člověk musí nezávisle na profesionalitě svého řízení zkoncentrovat jen na jeden objekt

řízení.

Pro větší srozumitelnost uvedu příklad.

Když chcete do jehly navléknout nit,

přestanete vnímat své okolí a plně se soustředíte na tento úkon.

Ještě jedna otázka od Maxima,

kterou podpořilo 71 lidí.

Je zde uveden citát

z druhého dílu Mrtvé vody.

Organizace řízení národního hospodářství.

A teď ta věta: „Ty současné přestavbové hrátky

na „privatizaci“, „pronájem“ a tak podobně

jsou jen MAFIÁNSKÝM ÚSKOKEM s cílem vytvořit zákonnou a proto právně beztrestnou kapitalizaci inflačních částek, které se

nahromadily v rukou mafie.“ Konec citátu.

Chápu to správně,

že teď probíhá manévr

s cílem zabavit peněžní prostředky nahromaděné v rukou mafie, klanů a oslabit je tak?

Jestliže je to tak, kam a jak jsou tyto prostředky přerozdělovány?

Chápe správně, že dochází k zabavování těchto prostředků, ale to probíhalo i dříve.

Jen si vzpomeňte, jak byly soudní cestou

v Londýně zabavovány různé majetky.

Teď je tam vytvořen takový precedens a jak se vyjádřila Christine Lagardeová, je nutné zabavovat nové peníze.

A tak ty nové boháče začali stříhat.

A zatímco v Londýně ty první soudy zabavující peníze vyvolávaly povyk,

tak nyní všem londýnským kriminálíkům,

kterí tam utekli, prostě zabavují peníze.

A v závislosti na tom, zda jde o člověka známého, protože zaujímá vysokou..., je známý kvůli své vysoké funkci,

nebo je to někdo z jeho blízkých, jako se to například teď děje v Londýně s Nazarbajevovou rodinou, tak to ještě má nějaký ohlas.

Ty ostatní probíhající případy

už nikoho nezajímají.

Pod příkrovem toho COVID-19,

SARS-CoV-2

probíhá celková přestavba finančně-hospodářského systému celého světa.

Já jsem už říkal, že v roce 2010 mělo pouhých devět bank tolik derivátů,

tedy absolutně fiktivních inflačních peněz,

že ta jejich částka byla větší, než činí veškerá reálná ekonomika celého světa.

Devět největších bank! A kolik takových derivátů bylo v celém světě? A kolik je jich nyní?

A aby nevyvíjely tlak na výrobu,

je nutné je neustále odstraňovat.

A co se týká toho oškubávání jakýchkoliv klanově-korporativních skupin

a není důležité, zda je to v Rusku nebo v USA, nebo někde jinde...

To vůbec není důležité, nehraje to žádnou roli,

tak tyto peníze se nikam nepřelévají, ty prostě mizí.

Úkolem stahování těchto peněz je,

aby přestaly vyvíjet tlak na ekonomiku,

dnes tu ještě jsou a zítra jsou jednoduše pryč.

V čem spočíval ten proces, který byl

popisován, na který odkazuje ten citát?

Sovětský svaz... Opět se vracíme na začátek, když jsme mluvili o koronaviru a o možnosti řízení

divadla tohoto rozsahu.

Tenkrát Sovětský svaz představoval uzavřený informační, ekonomický a politický modul.

Přesun peněz ze Sovětského svazu, sovětského prostoru na Západ,

nebo třeba do států třetího světa, i v opačném směru do SSSR, byl velice silně omezen.

Takže tou otázkou bylo nahromadění peněz na zdrojích SSSR nebo států socialistického společenství.

Dnes se ty peníze internacionalizovaly,

vytvořily jednotný systém.

Takže když si někdo chce udržet své peníze,

tak se mu to nepodaří, pokud nezná pravidla hry.

A u nás, jak ukazuje praxe, klanově-korporativní skupiny vůbec ty pravidla hry nechápou.

Pro ně je globální řízení

jakousi praštěnou fikcí.

Nu dobrá, lidi, kdo s čím

zachází, tím také schází.

Jak se říká, nebudete-li se zajímat o politiku, bude se politika zajímat o vás.

Jestliže vy nechápete globální politiku, tak to neznamená, že vás právě tato globální politika nepřeválcuje.

Taková je ta situace.

To byla poslední otázka.

Dnes jsme jako vždy mluvili

o nutnosti teoretických znalostí.

Faktů je mnoho,

těch je dost a dost.

Z toho koronaviru byste se také mohli zbláznit.

Budete-li to všechno číst a snažit se to obsáhnout,

vyvolá to takový kaleidoskop, takový informační

zmatek v hlavě, že vás to také může připravit o rozum.

Ale pokud víte, jak pracují informace, máte analytické znalosti a dokážete se orientovat v procesech řízení,

tak to všechno dokážete prosívat

a dobrat se tak k čisté podobě procesu.

Musíte si proto uvědomovat

jednoduchou věc.

Mnohé věci jsou nám nepochopitelné ne proto, že náš rozum je slabý,

ale proto, že jejich podstata nezapadá do okruhu známých nám pojmů.

Dnešní člověk jako vzduch, jako vodu potřebuje pro své přežití znalosti o řízení složitých sociálních supersystémů.

Tady vám úroveň supersystémů stačit nebude a tím spíše jednoduchých systémů.

Potřebujete znalosti o složitých sociálních

supersystémech, jak jsou řízeny.

A tyto znalosti jsou vyloženy pouze

v pracích vnitřního prediktoru SSSR,

které byly zveřejněny do června 2018.

Čtete tyto práce, rozšiřujete si okruh svého chápání, buďte konceptuálně mocní.

Braňte zájmy své i své rodiny. Přejí vám mírové nebe nad hlavou a štěstí.

Do příštích setkání.

Knihy vnitřního prediktoru SSSR v češtině i slovenštině naleznete na [www.leva-net.webnode.cz](http://www.leva-net.webnode.cz), [www.dotu.ru](http://www.dotu.ru) nebo můžete zakoupit v knižní podobě na [KSBPRESS.cz](http://KSBPRESS.cz)

K dispozici je i web na výuku KSB a DVTR <https://konceptual.eu/>